

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Den Danske Rim-Krönike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 587. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1834_539-txt-shoot-idm1695.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Christian den Syvende.

- 1 Jeg bekiende maa, desværre,
I hvor høit jeg sad paa Straa,
Sygdom er dog hver Mands Herre,
Kryber af men flyver paa,
Bleger Haarene med Sorgen,
Som i Hytten, saa paa Borgen!
- 2 *Lægen*, som var flux tilrede,
Loved vel, med store Ord,
Mig og Riget at helbrede,
Og sin Doctor let man troer,
Værre, fandt dog Patrioten,
Lægedommen var, end Soten!
- 3 588Jeg og Riget kom paa Randen
Af den rene Undergang,
Lykken bedre end Forstanden
Over Svælg dog lagde Spang,
Ja, til Lykke, selv trods Kuren,
Sig hos Begge hjælp Naturen!
- 4 Med sit Hoved sat paa Stage,
Stats-Kvaksalvere til Skræk,
Og for alle Drotter svage
Til et stort Advarsels-Træk,
Struense, som han var pælet,
Staaer i Folke-Eftermælet!
- 5 Tidlig traadte jeg tilbage
Fra den store Skue-Plads,
Dermed dog udrandt ei fage
Sandet i mit Time-Glas,
Og det Navn har ingen Fare,
Som paa Jord kan mit udvare!
- 6 Var de sunde, var de stærke,
Kongerne i Syd og Nord,
Faa dog vandt et Mindes-Mærke,
Hvoraf bedre der gik Ord,
End af Mit der gaaer i Vangen,
Lukt i Sky med Folke-Sangen!
- 7 For sin Fader aldrig satte
Søn en bedre Minde-Steen,
Hvortil Bønder kan forfatte
Indskrift med den Tale reen:
Hun skal hedde "Friheds-Støtte"
Skam faae de, som hende flytte!
- 8 Derfor jeg, som *Fredriks* Fader,
Siger med den gamle Skjald:
Vel den Mand, sig efterlader
Slig en Søn i Konge-Hald,
Broder fiin til Norges Balder:
Adelsteen i Ungdoms Alder!
- 9 589Ja, den Prindse-Tid skal mindes
Efter mangen kronet Dag,
Med Dens Trøst og kan forvindes
Mangt et Tab og Torden-Slag;
Folk og Konger deraf lære,
Fælles Magt kan meget bære!

- 10 Fra min Borg jeg maatte flytte,
Da den røde Hane goel,
Lige fast i hver en Hytte
Jeg dog sad paa Konge-Stol,
Mens Kong Ludvig maatte *bløde*,
Og hans Slot stod tomt og øde!
- 11 Næste Aar gik op i Luer
Snart min halve Hoved-Stad,
Og for mine Konge-Stuer
Sælsomt da sig vendte Blad,
Brandlidt selv jeg hused Mange,
Hytte-Børn fik Bue-Gange!
- 12 Det var som i *Frankerige*:
Kongen ud og Folket ind,
Hvilken Forskiel dog tillige,
Som paa Maade saa paa Sind!
Her det saaes ved Ildebranden:
Huus vi laande godt hinanden!
- 13 Høit det lød i Slottets Porte:
Adel ned og Borger op,
Mellem Hvide, mellem Sorte,
Intet Kiøb paa Sjæl og Krop,
Som i Syden, saa i Norden,
Frihed over hele Jorden!
- 14 Dog som Chor om Konge-Mordet
Sligt ei lød i Vaaben-Gny,
Med det lød fra Drikke-Bordet:
"Kongens Skaal" i høien Sky,
"Fyrste-Parret længe leve,
Som til Lov gjør *Friheds-Breve!*"
- 15 590Rundt det løb om Øster-Søen,
Spurgt det blev til "Chinas Kyst,"
At i Nord paa Bøge-Øen
Kongens Liv var Folkets Lyst,
Nyt og Godt hvert Aar i Giære,
Folkelighed Kongens Ære!
- 16 Der, saa lød det trindt om Lande,
Er hver Havn en Maste-Skov,
Der paa Ager, som i Strande,
Godt i Fred gaaer Alles Plov,
Som for Gud, for Retten lige
Der er Fattige og Rige!
- 17 Liflig der er Aften-Stunden,
Efter Travlhed fri og stor,
Hvor med Fuglene i Lunden
Kappes Skjaldene i Chor;
Digt, som i den gyldne Alder,
Der med Daaden sammenfalder!
- 18 Saa det lød, til Vaaben-Braget
Skrækked op af Fredens Skiød,
Da kun om Skiærthorsdags-Slaget
Sangen vildt i Skyen lød,
Stort var Tabet, Seiren liden,
Troen tabt paa Gylden-Tiden!
- 19 Fra den Stund kun lidt jeg sandsed
Hvad om mig der foregik,
Smilende ei meer omdandsed
Folket Thronen for mit Blik,

Lade-Fristen til Man skyder
Savner alle Fredens Dyder.

20 Jeg kun vaagnede i Smerte
Ved det høie Vaaben-Gny,
Sønderknust mit Konge-Hjerte
Blev af Graadens Røst i Sky:
Byen brændt og Flaaden taget,
Sundet lukt for Konge-Flaget!

21 591 Kræver saa, *Mathildes* Broder!
Hendes Medgift du igjen?
Hun var jo dog *Fredriks* Moder!
Gaae til Kaps nu Orlogs-Mænd!
Kald det Bytte, kald det Aager,
Lige galt dog af vor Svoger!

N. F. S. Grundtvig.